

Odgovor rektorja UP, prof. dr. Dragana Marušiča

Koper, 18. 4. 2014 - Po ponovno izkrivljenih objavah nacionalne televizije smo dolžni slovenski javnosti zaradi celovite obveščenosti podati odgovor, ki so ga za pripravo prispevka na nacionalni televiziji tudi dobili, a ga niso upoštevali.

Tako poziv kot odgovor sta prav tako dostopna tudi na [spletni strani UP](#) in v rubriki [Vprašanja in odgovori medijem](#).

V petek, 11. aprila 2014, malo pred polnočjo, smo rektor in člani Senata, Upravnega odbora in Študentskega sveta Univerze na Primorskem po elektronski pošti prejeli *Poziv rektorju Univerze na Primorskem* (odslej: Poziv), v katerem avtorji izražajo zaskrbljenost nad mojimi ravnanji, ki naj bi privedla do številnih težav naše univerze.

Veseli me, da so številni očitki, ki so se že dolgo pojavljali v obliki anonimk, končno dobili imena in priimke sodelavcev in sodelavk UP, in da se podpisniki Poziva načelno zavzemajo za argumentirano razpravo, transparentnost delovanja UP in razreševanje razhajanj v naših pogledih na ustreznih organih univerze. **Upam, da bodo konstruktivno držo zavzeli ob prvi priložnosti.**

Seveda pa je (ob tem načelnem zavzemanju za argumentirano razpravo) težko spregledati, da je "nosilna" skupina podpisnikov Poziva v precejšnji meri enaka članom t.i. *Odbora za varstvo zakonitosti in akademske avtonomije na Univerzi na Primorskem* (<http://odborup.wordpress.com/>), ki se je z Manifestom in Izjavo za javnost (pravzaprav pozivom rektorju) oglasil konec leta 2012 - potem pa utihnil. Tudi vsebina in dikcija tokratnega Poziva sta v osnovi enaki Manifestu in Izjavi za javnost: deloval naj bi samovoljno, avtokratsko in nezakonito, podpisniki (tako eni kot drugi) pa obljublajo uporabo vseh (zakonitih, ustavnih in v akademskem svetu uveljavljenih) sredstev, da bi moje domnevno nezakonito ravnanje preprečili, četudi so mi sodišča dala prav v vseh pravnomočno že zaključenih primerih.

Prav tako je težko spregledati, da skoraj vsi podpisniki in podpisnice prihajajo predvsem z Znanstveno-raziskovalnega središča (UP ZRS), z izjemo nekdanjega rektorja UP in nekdanje glavne tajnice UP, ki sta se podpisnikom in podpisnicam očitno pridružila iz prav(n)ih razlogov, in dveh podpisnikov s Fakultete za management. Podpisnikom se je tokrat pridružilo tudi 46 študentov, od teh 46 pa jih je vsaj 30 študentov programa aplikativne kineziologije, katerega koordinatorja sta prof. dr. Rado Pišot, direktor UP ZRS, in izr. prof. dr. Boštjan Šimunič, predstojnik Inštituta za kineziološke raziskave na UP ZRS. Očitno je torej, da pri Pozivu rektorju UP ne gre za poziv vseh članic oz. vseh zaposlenih na UP, ampak za poziv (in odziv) interesne skupine, ki je v času mojega mandata izgubila nekatere privilegije in privilegirano mesto odločanja v okviru UP. Zato je toliko bolj nenavadno, celo sprevrženo, da me hujskanja in razdiranja enotnosti obtožuje interesna skupina, ki je z osebnimi obiski in telefonskimi klici po članicah želela pridobiti podpise za "enotnost" v Pozivu rektorju. Ker je večina članic to podporo zavrnila, je več kot očitno, kje in na čigavi strani je enotnost, kdo se zanjo trudi, kdo pa jo razbija.

Nenavadno - po drugi strani pa značilno in pričakovano - je tudi, da Poziv z zahtevo po javnem delovanju in kulturi dialoga prihaja po tem, ko so bila javno (na spletni strani UP) in argumentirano zavrnjena podtikanja iz zdaj že razvpite oktobrske anonimke (<http://www.upr.si/index.php?page=news&item=5&id=2199>), dodatna pojasnila in predlogi za tesnejše sodelovanje med članicami (ki jih tudi že uresničujemo) pa so bili podani v Pismu zaposlenim.

Prav tako je presenetljivo, da se zahteva po javnem delovanju in kulturi dialoga pojavlja po uspešnem srečanju z mlajšimi raziskovalnimi in pedagoškimi sodelavci UP v Martuljku. Podpisniki Poziva to srečanje označujejo kot nepotrebno razmetavanje denarja, komunikacijo z zaposlenimi na UP kot ceneni populizem, oboje pa očitno sodi pod "zakrite prakse hujskanja, ustrahovanja in razdiranja enotnosti". Očitki po prepirih z MIZŠ so tudi napihnjeni, ker kljub aktivnemu in negativnemu delovanju nekaterih podpisnikov Poziva na MIZŠ, sta rektor in minister ustvarila konstruktivno delovanje, ki bo v kratkem rešilo vsa odprta vprašanja. Posamezniki so šli celo tako daleč, da hujskajo proti rektorju in UP tudi na represivne organe in Računsko sodišče.

Iz vsega povedanega je mogoče sklepati le, da si podpisniki Poziva dejansko ne želijo skupnega razreševanja problemov in sodelovanja med članicami UP. Prav nasprotno, zdi se, da jih motijo prav moji poskusi večjega povezovanja med članicami in zaposlenimi, torej poskus ustvarjanja večje enotnosti v okviru UP. In ker gre za podpisnike, ki skoraj v celoti prihajajo le z ene članice UP, poziva ni mogoče razumeti kot večinsko mnenje članic UP, temveč kot pritisk ene članice na vse druge, kot poskus ene interesne skupine po prisvojitvi interpretacije dogajanja na UP in usmerjanja prihodnosti UP v imenu vseh drugih članic. Pri tem poskusu "razdiranja enotnosti" za namene podpisovanja Poziva rektorju UP očitno niso pomagala ne romanja prve rektorice UP, prof. dr. Lucije Čok, po članicah UP ne telefonske intervencije drugih članov UP ZRS. Kot rektor lahko na tem mestu zato le še enkrat potrdim in obljubim, da si bom še naprej prizadeval za konsolidacijo, večjo povezanost in sodelovanje v okviru UP, ne glede na anonimke, medijske pritiske ali pozive, ki utegnejo še slediti.

Kot matematik sem navajen, da mora biti vsaka trditev dokazljiva, če naj obvelja za pravilno. Prepričan sem, da je mnogo trditev (očitkov) avtorjev Poziva že bilo ovrženih z javno objavljenimi dokumenti na spletnih straneh UP. Naj na tem mestu le ponovno opozorim na nekatere izmišljene navedbe avtorjev poziva. Najprej dve, ki dvigata največ prahu.

Citat iz Poziva: *"Teško je, da ne bi omenili ... visokih plačil zunanjemu pravnemu svetovalcu ob mnogih pravnih, ki jih univerza že zaposluje..."*

Odgovor: Avtorji Poziva, izr. prof. dr. Vesna Mikolič, izr. prof. dr. Egon Pelikan in prof. dr. Lenart Škof so proti UP sprožili skupaj šest tožb, in **ker na UP zaposleni pravniki nimajo odvetniškega izpita ali pa opravljajo druga strokovna dela**, je v navedenih primerih moral UP zastopati odvetnik Cugmas, s katerim ima UP sklenjeno pogodbo. Lahko je razumeti nejevoljo avtorjev Poziva nad tem, da jim na sodišču ni uspelo uveljaviti svojih tožbenih zahtevkov do UP, nedvomno tudi zaradi strokovnosti in neodvisnosti omenjenega odvetnika. Pri tem pa so več kot lahkotni in populistični očitki, da preveč zasluži, še posebej, če prihajajo s strani tistih, ki te zaslužke povzročajo.

Večji delež zaslužkov odvetnika gre predvsem na račun reševanja problemov iz gradbenih poslov, ki sem jih kot rektor od prejšnjega vodstva prevzel v obupno neurejenem stanju!

Odvetniški honorar temelji na Zakonu o odvetniški tarifi, pri čemer je tarifa vezana na vrednost spora. Ker gre v gradbenih poslih praviloma za visoke vrednosti, so tudi honorarji odvetnika temu primerni. Je pa ta tematika zahtevna in zahteva podrobnejša pojasnila, ki bodo razložena v posebnem dokumentu in predstavljena vsem zaposlenim na UP.

Citat iz Poziva: *"V času, ko ves svet pretresa odkritje skrivnih programov za poseganje v zasebnost uporabnikov spletne pošte, je namestitev nepojasnjene naprave ... najhujša nočna mora za ugled univerze."*

Odgovor: "Nepojasnjena naprava" ni namenjena poseganju v zasebnost uporabnikov spletne pošte, ampak je, nasprotno, namenjena identifikaciji varnostnih lukenj oz. analiziranju

informacijske varnosti v računalniškem omrežju. S tem je bil podrobno seznanjen tudi Urad informacijske pooblaščenke. Tule je kratka kronologija dogajanja.

- Septembra 2013 je bil na UP opravljen pregled sistema varovanja informacij in preverjene skladnosti s standardi s področja varnosti informacijskih sistemov (ISO 27001) ter zakonskimi zahtevami.

- Pri tem so bile ugotovljene pomanjkljivosti, zato je februarja 2014 sledilo varnostno testiranje informacijskega sistema, ki ga opravlja za to usposobljeno podjetje Maldin d.o.o.

- Prvo preliminarno poročilo o preverbi varnostnega sistema je UP prejela 10. marca 2014.

- Da bi preverili potrebno ravnanje odgovornih oseb v zvezi z odkritimi pomanjkljivostmi, smo 11. marca 2014 s tem poročilom seznanili Urad informacijske pooblaščenke in prosili za inšpekcijski nadzor.

- Na tej osnovi sta na UP v petek, 21. marca 2014, prišla nadzornika iz Urada informacijske pooblaščenke in opravila inšpekcijski pregled.

- Opravila sta tako razgovore s pristojnimi za področje informacijskih tehnologij, kot tudi s predstavniki podjetja Maldin d.o.o.

- 26. marca 2014 je bila v okviru omenjenega pregleda s strani UP na Urad informacijske pooblaščenke poslana še večina dodatne zahtevane dokumentacije.

- Končno poročilo z Urada informacijske pooblaščenke pričakujemo, ko bo Uradu zahtevane dokumente posredoval tudi vodja UP IKT.

Po prejemu končnega poročila, s predlaganimi ukrepi za sanacijo obstoječega stanja, bomo s poročilom seznanili vse zaposlene. Že zdaj pa lahko z vso odgovornostjo povem tole: nameščena naprava ni nikakršen moj "Veliki brat", kakor se je na veliko špekuliralo v medijih. Je pa bilo stanje informacijskega sistema UP pred pregledom in pred namestitvijo sistema za analiziranje informacijske varnosti takšno, da je omogočalo Velikega brata. Ali se je v informacijski sistem UP v preteklosti tudi res posegalo, še raziskujemo.

Citat iz Poziva: *"Vaš mandat namreč zaznamujejo preštevilne sporne nepotistične povezave pri zaposlovanju..."*

Odgovor: V zvezi z morebitnimi nepotističnimi povezavami sem, glede na trditev v Pozivu, dolžan povedati tole: avtorja Poziva, prof. dr. Rado Pišot in nekdanja rektorica UP, zasl. prof. dr. Lucija Čok, sta brat in sestra. Na UP so zaposlene še tri njune sorodnice: hči dr. L. Čok, nečakinja obeh in žena dr. R. Pišota. Sicer pa je primerov, ko so zaposleni na UP v sorodstvenem razmerju, mnogo, tako med avtorji Poziva (npr. brat izr. prof. dr. Mateje Sedmak in partnerka izr. prof. dr. Boštjana Šimuniča), kot tudi med drugimi zaposlenimi (na UP je zaposlena tudi moja nečakinja). Pa še bi lahko naštevali. Iz Poziva pa ni jasno, na kakšni osnovi mi podpisniki očitajo nepotistično zaposlovanje.

Citat iz Poziva *"Stare prakse čiščenja v vrstah alternativnih pogledov na UP (odpuščanje, jemanje pooblastil, tožbe in ovadbe) bodo deležne našega kritičnega odziva. Vedno bomo zaščitili kolege, ki so/bodo deležni mobinga ali neutemeljenih odločb in tožb."*

Odgovor: Podpisniki Poziva pozabljajo, da so proti sopodpisnikoma Poziva, prof. dr. Radu Pišotu in Astrid Prašnikar, njuni podrejeni sodelavci vložili tožbe zaradi mobinga. Kot rektor UP še nisem bil deležen nobene podobne tožbe. Podpisniki Poziva tudi pozabljajo, da je bila izr. prof. dr. Vesna Mikolič, prav tako podpisnica Poziva, leta 2010 glavni akter čistke med profesorji na FHŠ, o čemer so poročali tudi mediji (na primer ["Čistka ali kriza? Koprška fakulteta za humanistične študije bo brez 46 predavateljev"](#), Dnevnik, 29. junij 2010; zapisov o tem je še mnogo več in so UP povzročili veliko moralno škodo), kar je opravičevala s potrebo po racionalizaciji poslovanja. Kljub temu je UP FHŠ ostala v finančnih težavah, ki še danes niso sanirane. Kot rektor UP sem, po drugi strani, v vsem svojem mandatu odpustil zgolj eno osebo, in sicer prof. dr. Darka Darovca. Slednji je v tej zvezi zoper UP sprožil tri tožbe na sodišču, vendar je sodišče že pravnomočno odločilo v prid rektorjevim odločitvam.

Citat iz Poziva: *“Vaše izogibanje pojasnilom, beg pred novinarji, skrivaško vodenje tiskovnih konferenc, sistemsko vlaganje tožb zoper novinarje in novinarke nacionalne televizije itd., postavljajo v obupen položaj vse nas in vašega ugleda nikakor ne rešujejo.”*

Odgovor: Trditev ni točna in namerno zavaja. Na 10 strani očitkov v oktobrski anonimki je UP v nekaj dneh namreč podala kar 30 strani pojasnil. Pojasnila so še vedno dostopna na [spletni strani UP](#). Tudi novinarja Edi Mavsar in Evgenija Carl sta vselej, ko sta zanje zaprosila, dobila razumna pojasnila v razumnih rokih ([več](#)). Zavedam se, da tožbe proti medijskim hišam in novinarjem javnosti niso všečne, ker pa sta omenjena novinarja, po oceni UP, poročala zelo pristransko in v nasprotju z dejstvi, zakonski pravici UP do objave popravkov pa ni bilo ugodeno, je bila UP prisiljena sprožiti ustrezne tožbe proti obema novinarjema. Da te tožbe sedaj “postavljajo v obupen položaj” avtorje Poziva je mogoče verjeti, saj sta omenjena novinarja od naših sodelavcev očitno dobivala zelo enostranske “informacije” in bo njuno poročanje težko upravičiti pred sodiščem.

Avtorji Poziva mi tudi odrekajo pravico do vlaganja tožb, ko so ogroženi interesi UP, sami pa pravico do pravnega varstva lastnih interesov pogosto uveljavljajo - kar seveda ni sporno. Več kot sporno pa je, da avtorji Poziva problematizirajo, ali sme rektor pooblastilo dekanu ali direktorju, ki mu ga **na podlagi zadnjega odstavka 28. člena Statuta UP** lahko podeli, tudi odvzeti. Vsa pooblastila (in odgovornost) iz 28. člena Statuta UP so namreč v osnovi rektorjeva, lahko jih delno prenese na druge, lahko pa tudi ne, če jim iz utemeljenih razlogov pač ne zaupa dovolj.

Iz doslej povedanega izhaja, da mi avtorji Poziva pripisujejo krivdo za “izjemno težak položaj UP” pretežno **na osnovi problemov, ki so jih sami ustvarili**. Ker pa avtorji Poziva na koncu vendarle izražajo upanje za izboljšanje razmer, bom z veseljem storil vse, da bomo skupaj reševali dejanske probleme na način, ki bo v dobrobit razvoju **celotne** UP (ne le njenih izbranih delov) v odprto in zato ugledno pedagoško ter znanstveno-raziskovalno institucijo.

Prof. dr. Dragan Marušič,
rektor UP